

HUTNICTWO ŻELAZA I STALI	N O R M A B R A N Ź O W A	BN-87/0602-56.09
	Analiza chemiczna pyłu wielkopieczowego Oznaczanie straty przy prażeniu	zamiast:
		Grupa katalogowa 0318

1. Zasada metody. Wyprażenie próbki /uprzednio wysuszonej w 105°C/ w atmosferze utleniającej w temperaturze 900°C do stałej masy. Metoda obejmuje próbki, w których nie występują pierwiastki mogące spowodować przyrost masy próbki w wyniku jej prażenia w atmosferze utleniającej, np. tlenki żelazowe, siarczki i inne.

2. Aparatura. Piec muflowy, w którym można osiągnąć temperaturę do 1000°C z możliwością regulacji w zakresie $\pm 50^\circ\text{C}$.

3. Wykonanie oznaczania. Odważkę 1 g próbki umieścić w tyglu porcelanowym lub kwarcowym i prażyć przez 1 h w temperaturze 900°C. Tygiel wyjąć, ostudzić w eksykatorze do temperatury pokojowej i zważyć. Tygiel umieścić ponownie w piecu muflowym na 30 min i operację prażenia i ważenia powtarzać do uzyskania stałej masy.

4. Obliczanie wyników oznaczania. Stratę masy próbki przy prażeniu /X/ obliczyć w procentach wg wzoru

$$X = \frac{m_1 - m}{m_1} \cdot 100$$

w którym:

m_1 - masa próbki przed prażeniem, g

m - masa próbki po prażeniu, g

5. Różnice między wynikami równoległych oznaczeń nie powinny przekraczać wartości podanych w tabelicy.

Straty przy prażeniu, %	Dopuszczalna różnica, %
od 1,0 do 5,0	0,15
powyżej 5,0 do 10,0	0,30
powyżej 10	0,40

K O N I E C

Informacje dodatkowe do BN-87/0602-56.09

1. Instytucja opracowująca normę: Instytut Metalurgii Żelaza Gliwice

2. Autorzy projektu normy: inż. Teresa Capalla, mgr inż. Krystyna Szeja - IMŻ

INSTYTUT METALURGII ŻELAZA
Ustanowiona Zarządzeniem Dyrektora Instytutu Metalurgii Żelaza Nr 2/87 z dnia 1987.01.07
jako norma obowiązująca od dnia 1988.01.01